

Verhaal

'Geboorte van Eden'

De komst van een veulen is en blijft zo bijzonder, en leven geven is en blijft een wonder.... wij mochten weer getuigen zijn van het voltrekken van dit wonder in onze eigen mini ezelstal. Eden werd geboren, dochter van Izzy en Pepe.

Het verhaal is verdeeld in;

- Overtijd
- De bevalling begon
- Leven geven
- Placenta en biestmelk
- Gezellige Kraamdag

Overtijd

de laatste loodjes

Izzy was intussen hoogdrachtig en op 10 april uitgeteld, Rita (de fokker in de US) had alles nogmaals gecheckt, omdat Izzy's bevalling langer op zich liet wachten.

Maar alle gegevens klopte en 10 april de uitteldatum.

Ik had vrij kunnen krijgen op mijn werk, dus ik had vanaf Pasen 9 april, lekker 2 weken vrij.

Zo was er iemand thuis tijdens die laatste dracht dagen, en wist ik dat ik zeker bij huis zou zijn tijdens de bevalling, nee die wilde ik voor geen goud missen.

Bovendien lekker genieten van de kleine, zodra die geboren was, ik zag het helemaal zitten.

Maar de natuur gaat haar eigen gang, en na mijn 1e week vrij was er nog geen bevalling in aantocht.

Dan maar hopen dat de kleine snel komt, want mijn vrije dagen tikte voorbij.

Maar nee, ondanks dat de uier en de tepels zouden doen vermoeden dat het elk moment kon gebeuren, gebeurde er niks.

Ja chagrijnig werd Izzy, kribbig, langzaam, alles vertraagde wat, op stal was Izzy 's avonds ook onrustig, maar het werd keer op keer geen bevalling.

De monitor werd 's avonds en 's nachts in de gaten gehouden, en voor een goed ontvangst met de draadloze camera, ging ik logeren in Stijns bed.

Zo tikte mijn 2 weken verlof voorbij, en in de week dat ik weer moest werken, besloot de natuur dat het tijd werd voor de bevalling op de avond van dinsdag 24 april.

Gelukkig 's avonds, zodat we allemaal wel fijn thuis waren uiteraard, en

konden genieten van de komst van het kleintje van Izzy.
Voor haar een hele opluchting zo na de dracht van 12 maanden en 2 weken overtijd.

De bevalling begon

met de pers-weeën kwamen ook de pootjes naar buiten

Voor de zoveelste keer zetten we die dag 's avonds, de ezelmeiden op tijd op stal.

Om zo voor wat meer rust te zorgen voor Izzy, en we hoopten dat dit een positief effect zou hebben op de komende bevalling.

Izzy stond dan op haar eigen kraamstalbox, en was ze op de monitor thuis in de huiskamer in beeld.

Ze was al meer dan 3 dagen in de avonden erg onrustig in de stal, draaide rondjes, ging liggen, staan, liggen staan, maar uiteindelijk ging ze in een hoekje in de box rechtop staan te slapen.

En gebeurde er niks, tot die ene avond.....

Izzy gedroeg zich weer het zelfde, dus ik was volledig rustig toen ze weer rondjes begon te draaien.

Want ik wilde me er niet op verheugen dat het nu eindelijk wel eens zou doorzetten, en me verheugen voor niks.

Dus gelaten nog aan een kopje thee, en huiswerk van Stijn en Amber, keek ik af en toe op de monitor... het viel me op dat Izzy deze keer niet rustig werd na wat onrustig draaien...

Nee ze bleef maar bezig... terwijl de kids naar bed wilde gaan, zag ik dat Izzy

onrustig bleef.

Vanaf toen bleef ik de monitor in de gaten houden, en zou de kinderen roepen als het zover was.

Nog voordat zij klaar waren op de badkamer kon ik ze weer roepen, want Izzy ging liggen om al meteen te willen gaan persen.

Dus we maakten ons klaar om naar de stal te gaan, maar nog even checken op de monitor wanneer de tijd gunstig was om te gaan.

Veel tijd was er niet, want het ging ineens heel snel, de bevalling was begonnen, daags na mijn verjaardag =) om 22:25 gingen we naar de stal, want de pootjes kwamen al tevoorschijn...

Izzy wordt mama

Heel zachtjes om niet te storen ging ik naar de stal, samen met René en met Stijn.

Het was toen 22:25 uur, en Izzy was al vanaf een uur of 10 onrustig.

Alle benodigde spullen stonden in de veulen kit doos al klaar in de stal, met checklijst en alles wat je nodig kan hebben tijdens, na de bevalling.

Gewapend met het foto toestel, mijn gsm en de stalsleutel, konden we in de stal de bevalling volgen.

Lisa en Roncette waren enigszins onrustig, maar stonden in de andere box, waardoor ze Izzy verder niet zouden storen.

Eenmaal in de schuur, konden we inderdaad al kleine pootjes in de blaas zien.

Izzy had het zwaar met persen, en stond enkele keren op, de pootjes en het hoofdje er al uit.

Dit was een spannend moment, en op een of andere manier ziet het er ook een beetje bizar uit, zo'n veulen half eruit.

Maar vertrouwen op de natuur, en hopen dat het verder goed zou verlopen, bleven we buiten de box, en keken we alleen maar toe.

Opeens wilde de kleine gaan ademen en begon het hoofdje en de voorpootjes te bewegen.

Het vlies was toen nog dicht, om de natuur nog even zelf z'n gang te laten gaan, grepen we niet per seconde in.

Maar goed, ook, want enkele momenten later spreidde het veulen de voorpootjes en scheurde het vlies vanzelf.

Izzy ging weer liggen, om verder te persen, gelukkig vond ik, want dat staan ziet er een beetje eng uit.

Er kwam op dat moment toch nog wat weinig beweging in het veulentje, alsof het een beetje bleef steken, toch lagen de pootjes en het hoofdje in de goede positie....dus met spanning verder afwachten....

Izzy moest heel hard persen, het leek alsof de kracht wat verminderde, in stilte stonden wij drietjes in gedachten aan te moedigen, je kunt het, kom op, het moet eruit, zet door!

Mijn handen voor mijn mond geslagen, adem in... nog even... en ja toen volgde de rest van het lijfje eindelijk.

Izzy kon haar nat, glibberig en donker veulentje begroeten.

En wij konden opgelucht adem halen, het was er in ieder geval alvast eens uit.....het was 22:40 uur.

Eden nog helemaal in het vlies gehuld

Leven geven

Hallo kleintje....hallo mammiie....

Izzy had haar 1e taak erop zitten, en we waren opgelucht dat het veulentje eruit was.

Leven geven, is en blijft zo bijzonder, daar heb je eigenlijk geen woorden voor, alleen maar verwondering!

En zo vol verwondering stonden wij aan de "zijlijn" te kijken en mee te beleven.

Ondertussen had Amber ook de weg naar de stal gevolgd, en stonden wij met zijn viertjes te genieten van ons nieuw wondertje in de stal.

En terwijl we ons weer verbazen over de oerkracht van de natuur, van de moeder die leven geeft, is er meteen verdere actie in de stal.

Want het kleine veulentje liet er geen gras over groeien, en nog met de achterpootjes in het vlies, probeerde het al te staan, richtte het zich op, en gleed uit over de eigen vliezen.

Izzy begon meteen aan het drooglikken van haar kleine nieuwe kindje, wat een gesmek en gesmak, wat mooi om te zien hoe het allemaal automatisch verloopt.

Zo vanzelfsprekend, maar zo mooi.

De kleine wilde meteen al rondlopen, en begon meteen in volle actie de hele box te verkennen.

Terwijl ik naar binnen ging om het veulentje van de muur af te houden, kwam het juist op me af...

Wat een actie, volgens mij was er eentje blij dat het eruit was... Izzy bleef ondertussen maar haar best doen om haar veulen droog te likken.

Ik wilde Eden voor de harde muur beschermen, ze kwam kletsnat en wankelend op me af

Placenta en biestmelk

Eden op zoek naar melk terwijl Izzy's placenta er nog uitmoest

Stijn zag meteen na de geboorte van het veulentje ook het veulenbroodje in de stal liggen, en die hebben we in de emmer gedaan.

Nu waren we in afwachting van het komen van de placenta.

Izzy had last van haar placenta die nog niet wilde komen, en de vliezen die tot op de grond achter haar aan hingen.

Hierdoor voelde ze zich niet echt prettig, maar het duurde een hele tijd voordat alles er helemaal uitkwam.

Natuurlijk is het belangrijk dat het veulen er eerst heelhuids uitkomt, maar dan is het avontuur nog niet afgelopen.

Er volgen nog meer zaken die goed moeten verlopen.

Drooglikken deed Izzy al meteen, en de kleine wilde opstaan en lopen, dus dat ging goed.

Maar dan komt de placenta uitdrijving en het drinken van de biest.

Zeer belangrijk, en het een activeert het ander.

Omdat de placenta niet zo makkelijk leek af te komen, hoopten we dat het veulentje gauw de uier zou vinden en zou drinken.

Hierdoor wordt de baarmoeder gestimuleerd om samen te trekken, en dan komt de placenta makkelijk, en vermindert het ook weer het bloeden.

Na enige tijd dat het veulentje aan alle kanten begon te zuigen aan Izzy's lijf => vond ze dan de uier.

Ondertussen had ik van de gelegenheid gebruik kunnen nemen om te checken wat Izzy had gekregen... nou een mooi klein en actief merrietje.

Wat een feest, jippie, daar hadden we ook erg op gehoopt.

Eden is geboren! Ze dronk haar eerst biest melkje na een klein uurtje om

23:35, mooi binnen de wenselijke tijd.

Ook begon Izzy toen even wat te eten, ze was er hongerig van geworden. Drinken deed ze daarna om middernacht, ze dronk flink!

Na het drinken trekt haar buik enorm samen, ze heeft duidelijk nog naweeën om haar placenta uit te drijven.

Na een uur werd de placenta uitgedreven, gelukkig maar, en terwijl ik deze warme wirwar, van vliezen, navelstreng en placentaweefsel in de emmer deed, zag ik dat Izzy meteen opknapte.

Ze voelde zich echt meteen een stuk beter. Super fijn!

Ik heb zelf de placenta maar vluchtig gecontroleerd, daar ik geen dierenarts ben, dus de volledige controle zou morgen gebeuren.

Wel kon ik duidelijk de 3 bloedvaten zien en voelen, de vliezen, stukjes van de hoefbooties, en het placenta weefsel . zover kon ik geen ontbrekende stukken ontdekken.

Maar het is uiteindelijk ook geen volledige checkup die ik zelf kon doen.

Tussendoor hield ik sms contact met vriendin Bianca, van Stal 't Peertje, waar Roncette en Lisa vandaan komen.

kusje van mama voor het kleine meisje!

Gezellige kraamdag

controle door dierenarts Greet

Nadat alles in de kraamstal goed verloopt, kleine Eden haar biest heeft gehad, en de placenta goed is uitgedreven, laten we mama Izzy en kleine Eden alleen.

Ze kunnen we beide een beetje bijkomen van dit grote Geboorte Avontuur. Binnen kunnen we het duootje in de gaten houden op de monitor, en het is leuk om te zien, hoe kleine Eden de hele tijd maar wil blijven oefenen met lopen.

Om half 2 's nachts had ze nog niet gelegen om uit te rusten.

Na die nacht, werd het een goede morgen voor iedereen.

Het weer was slecht en de dierenarts zou die middag komen controleren.

Tot dan moesten de dames op stal blijven.

Tijd voor mij, om even nog 3 knapperige hooi balen te gaan halen voor de ezels, nog een tussenstop te maken voor extra beschuiten en roze muisjes, en thuis de visite te ontvangen.

Buurvrouw monique en buurjongen Vincent kwamen als eerst even spieken naar het kleine nieuwe ezel buurmeisje, Izzy vond het prima en nam de lekkere dikke wortel graag in ontvangst.

Het werd een drukke dag met een rinkelende telefoon, en met gezellig veel visite.

Schoonzus Marina en nichtje Cindy kwamen even kijken en terwijl we tevens de beschuiten met muisjes smeerden, volgde de rest van de visite.

Minka (waar Fellow nu woont) kwam langs, en terwijl we samen in de stal stonden was het tijd voor de controle van de dierenarts Greet.

Eenmaal aan de koffie en thee, arriveerden mijn broer John patrick uit

Brabant, en schoonzus Janine en neefje Guus waren natuurlijk ook van de partij met hondje Chique.

Er vielen velen OOOh's en AAAAh's in de stal, en gossie wat ben je dan als eigenaar dan trots en blij, alsof ik haar zelf op de wereld heb gezet zeg maar hihi.

Dank je iedereen voor de gezellige kraamvisite en kraamkadootjes, die eerste dag is toch al zo speciaal! Met mét visite is het helemaal een feest!

Neef Guus kwam op kraamvisite, samen verwonderd kijken met Amber en Stijn

John Patrick en kleine Eden: welkom in de familie.....